

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 72 (5)

IZDAN 1 APRILA 1937

PATENTNI SPIS BR. 13148

Ing. Hásek Jaroslav, Praha, Č. S. R.

Zaptivač zatvarača za vatreno oružje.

Prijava od 5 decembra 1935.

Važi od 1 oktobra 1936.

Naznačeno pravo prvenstva od 6 decembra 1934 (Č. S. R.).

Preumet pronalaska je zaptivač zatvarača za vatreno oružje, koji se odlikuje znatnom jednostavnosću i pouzdanošću pri upotrebi u odnosu na poznate zaptivače pomoću čaure metka i u odnosu na tako zvane plastične zaptivače. Kao što je poznato, preim秉stvo čaure metka u odnosu na plastični zaptivač leži u tome, što je u čauri metka umetnuta upaljačka kapsla i eventualno i sve ostalo, što je u vezi sa paljenjem barutnog naboja, dok je kod plastičnog zaptivača potrebno naročito upaljačko sretstvo, koje kod svake paljbe zahteva naročitu manipulaciju.

Zaptivanje pomoću čaure metka ipak ima čitav niz nedostataka, kao n. pr. dužina čaure metka, njena težina, kao i znatno abanje oplemenjenih metala ili drugih materijala, koji su potrebeni za njenu izradu. Najteži je nedostatak u samoj dužini čaure metka, koja naročito kod uklanjanja prazne čaure posle svakog pucnja oružjem pokazuje svoje nedostatke.

Princip zaptivanja pomoću čaure metka računa sa izvesnom odredenom dužinom iste, jer se pritiskivanje zaptivačkog srestva na zidove komore za sagorevanje vatrenog oružja dogada uz neposredni pritisak gasova bez ikakvog umnogostručavanja. Suprotno tome kod plastičnog zaptivanja osnovno preim秉stvo leži u umnogostručavanju pritiska. Čaura metka upotrebljava se samo jedan put i njen eventualno oštećenje kod pucnja nije od važnosti, jer se za novi pucanj upotrebljava nova čaura metka. Plastični zaptivač tome na protiv mora biti tako pouzdan,

da on može da izdrži bez najmanjih ozleda veći niz pucnjeva.

Ovaj pronalazak rešava zaptivanje na takav način, da se sve pogreške i nedostaci ranije upotrebljavanih vrsta zaptivača izbegavaju i da se pored jednostavne konstrukcije omogućava potpuna pouzdanost i lako rukovanje prilikom upotrebe. Bitnost pronalaska sastoji se u tome, što se za zaptivanje upotrebljava kotur od materijala koji može da se deformiše i koji kotur naleže slobodno na glavi zatvarača, pri čemu pritisak gasova posle pucnja prouzrokuje povećavanje prečnika kotura i njegovo naleganje na zidove cevi pomoću visokog specifičnog pritiska. Dalja obeležja ovoga rasporeda videće se iz sleđućeg opisivanja i priloženog nacrta, na kome je predmet pronalaska predstavljen na sl. 1 do 4 u raznim oblicima izvedenja.

Na svima slikama je a zatvarač vatrenog oružja u kome naleže udarni čep e, dok b obeležava zadnji deo topovske cevi. Stvarno zaptivanje vrši se ovde pomoću tankog kotura c, koji se na barutni naboj odgovarajući tako priključuje, da se punjenje (umetanje u cev topa) ova dva elementa vrši istovremeno. Kotur c je od sredine prema obimu prema unutra ispušten ili talasast i prilikom pucanja deformiše se tako, da se ispuštenje spljošti na ravnu površinu, čime je izvršeno zaptivanje. Sl. 1 pokazuje svojom levom polovinom kotur pre deformacije, dakle pre pucanja, dok svojom desnom polovinom pokazuje kotur posle pucnja t. j. pošto je spljoštanje ispuštenja nastupilo u ravan glave

zatvarača pa time i odgovarajuće zaptivanje. Pritisak p prilikom pucnja prenosi se uz odgovaraajuće umnogotsručavanje kao pritisak P na obimu kotura. Ovo umnogosručavanje pritiska uslovljeno je time, što se kod spljoštavanja ispuštenja kotura u ravan, kotur povećava u prečniku te time vrši znatan pritisak u svom ležištu na cev vatrengor oružja.

Zaptivački kotur istovremeno obrazuje i nosač upaljačke kapsle d odn. nosač ostalih delova, koji su potrebni za bezprekorno paljenje barutnog naboja. Pošto je ovaj kotur veoma kratak u odnosu na uobičajene čaure metkova, to se on posle pucnja može lako da ukloni iz oružja, jer se on u principu uvek samo jedan put upotrebljava. Stoga mora ovakva zaptivačka sprava da zahteva veoma malo materijala (metala i dr.) i da bude veoma jednostana u izvedenju, koji su uslovi ovde potpuno ispunjeni.

Donja strana zaptivačkog prstena c snabdevena je sa odgovarajući profiliranim šupljinom, kao što se to vidi sa sl. 2 do 4, koja prilikom pucnja zahvata u analogu šupljinu glave zatvarača.

Kao što se vidi iz slike 2 do 4 napred pomenuta šupljina predvidena je samo na polovini obima glave zatvarača tako, da je ona dovoljna za aksijalno izvlačenje zaptivačkog kotura c iz njegovog ležišta, a da se bočno utiskivanje kotura ne spreči.

Kod oblika izvedenja po sl. 3 zaptivački je kotur c snabdeven na gornjoj strani naročitim zaptivačkim rubom g, koji se ponajbolje odmerava tako, da isti eventualno uz deformaciju dospeva da leži u ležištu cevi i time se već ranije vrši prva faza zaptivanja pre nego što zaptivački kotur c prilikom pucnja dospe da naleže pod velikim pritiskom ležištu. Zaptivački kotur, kao i zaptivački rub mogu u cilju zatvaranja barutnog naboja da budu odgovarajući izobraženi, kao što se to vidi sa desne polovine slike 3.

Ovaj zaptivački kotur uspešno se izrađuje od jeftinog materijala n. pr. gvozdenog lima, i može kao što se to vidi na sl. 4 da bude snabdeven na obimu prevlakom h odn. j od bakra, mesinga ili drugog kakvog mekanog metala i materijala u cilju, da bi dodir sa zaptivačkom površinom bio što uzajamniji i da bi u topovskoj cevi

izradeno ležište bilo više zaštićeno nego li površina zaptivačkog kotura.

Kao što se iz navedenoga vidi, zaptivački kotur može se upotrebljavati ili samostalno, ili u kombinaciji sa zaptivačkim rubom u vidu zaptivanja pomoću čaure metka, ili u kombinaciji sa plastičnim zaptivačem i najzad u kombinaciji sa obe navedene vrste. Ove kombinacije dolaze u obzir naročito kod veoma skupih metaka kod oruđa velikoga kalibra.

Patentni zahtevi:

1.) Zaptivač zatvarača za vatreno oružje, naznačen time, što je rasporeden kotur (c) od materijala koji može da se deforme i koji kotur naleže na glavi (a) za tvarača i izrađen je tako, da pritisak gasova prilikom paljbe izaziva povećanja prečnika ovoga kotura i njegovo naleganje duž obima na zidu topovske cevi.

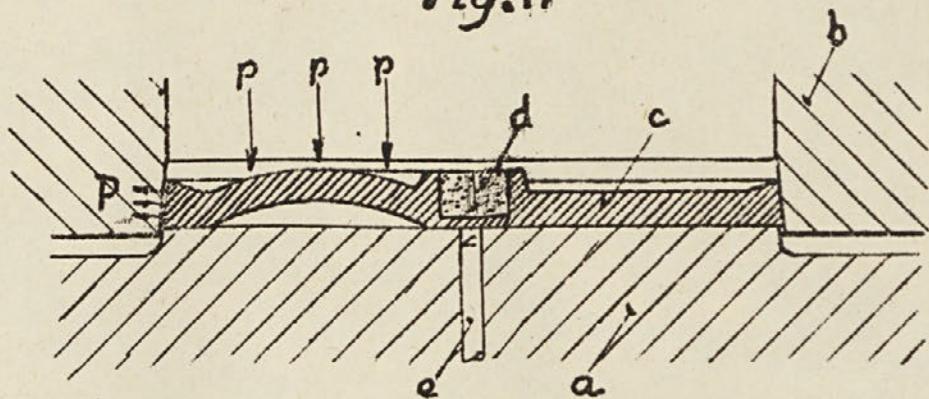
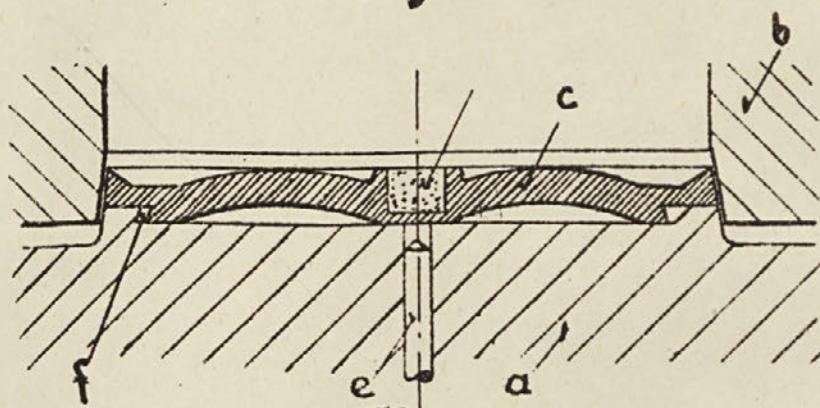
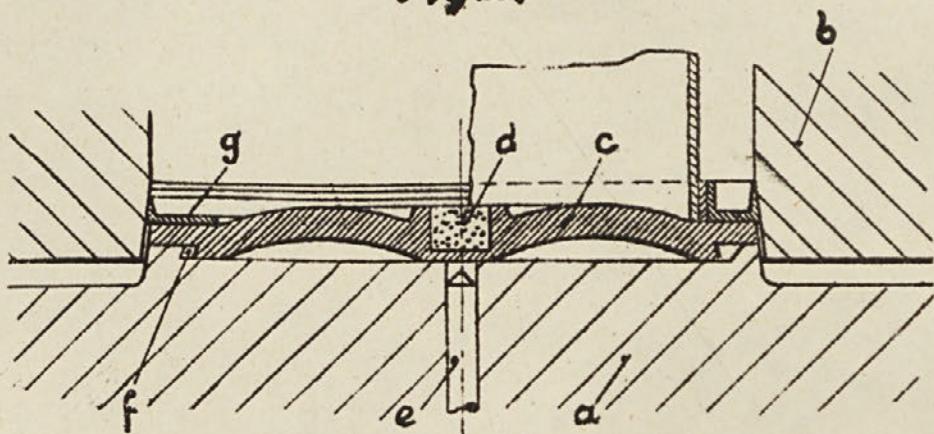
2.) Zaptivač zatvarača za vatreno oružje, po zahtevu 1, naznačen time, što je zaptivački kotur (c) ispušten ili talasast u pravcu prema unutrašnjosti topovske cevi i istovremeno obrazuje nosač upaljačke kapsle (d) odn. nosač ostalih delova, koji su potrebni za savršeno paljenje barutnog naboja.

3.) Zaptivač zatvarača za vatreno oružje po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što je zaptivački kotur (c) snabdeven na njegovoj donjoj strani šupljinom (f) duž celoga oboda kotura, koja šupljina zahvata u odgovarajući šupljinu na glavi zatvarača, koja je (šupljina na glavi zatvarača) raspoređena samo na polovini obima.

4.) Zaptivač zatvarača za vatreno oružje po zahtevima 1 do 3, naznačen time, što je zaptivački kotur (c) snabdeven na njegovoj gornjoj strani naročitim zaptivačkim rubom (g), koji eventualno uz deformaciju naleže na zidovima ležišta u topovskoj cevi i radi veze sa barutnim nabojem je odgovarajući izrađen.

5.) Zaptivač zatvarača za vatreno oružje po zahtevima 1 do 4, naznačen time, što je od deformirajućeg se materijala n. pr. gvozdenog lima, izrađeni zaptivački kotur (c) prevučen odn. snabdeven po svom obimu prevlakom (g) (i) od bakra, mesinga ili drugog kakvog mekanog materijala.

— 01 —

Fig. 1.**Fig. 2.****Fig. 3.****Fig. 4.**